

REKURENCJE LINIOWE

*Leonardo z Pizy, z kraju dalekiego
Znalazł sposób na wzór Fibonacciego:
Podstaw ku-do-i
A delta wskaże Ci
Jawna postać rozwiązania ogólnego*

FIBONACCI

$$x_0 = 1$$
$$x_1 = 1$$

$$x_n = x_{n-1} + x_{n-2}$$

Na poprzednim wykładzie ustaliliśmy, że x_n to liczba ciągów o wyrazach 1, 2 dostępnych w sumie n .

PIERWSZY POMYSŁ: sprawdzamy, czy istnieją takie ciągi geometryczne, które spełniają to równanie?

$$x_n = q^n$$
$$q^n = q^{n-1} + q^{n-2}$$
$$q^2 = q + 1$$
$$q^2 - q - 1 = 0$$

otrzymujemy

$$q = \frac{1 \pm \sqrt{5}}{2}$$

co nie zgadza się z pierwszym wyrazem.

DRUGI GENIALNY POMYSŁ: każde rozwiązanie rekurencji jest postaci

$$x_n = c_1q_1^n + c_2q_2^n$$

jeśli znajdziemy dwa sensowne rozwiązania, to każde inne będzie ich kombinacją liniową. Podstawmy do tego wzoru dwa pierwsze wyrazy:

$$\begin{cases} x_0 = 1 = c_1 + c_2 \\ x_1 = 1 = c_1q_1 + c_2q_2 \end{cases}$$

otrzymujemy:

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 \\ q_1 & q_2 \end{pmatrix} = q_2 - q_1 \neq 0$$

REKURENCJE LINIOWE JEDNORODE

JEDNORODNA LINIOWA REKURENCJA rzędu k :

$$x(n) = a_1x(n-1) + a_2x(n-2) + \dots + a_kx(n-k) \quad (\text{☕})$$

$a_1, \dots, a_k$ to wyraży stałe, a nie ma w tym ciągu wyrazów wolnych.

Cała idea rozwiązywania jest podobna do rozwiązywania Fibonacciego.

Zbiór rozwiązań równania (☕) stanowi przestrzeń liniową wymiaru $\leq k$. Jeśli $x(n)$ i $y(n)$ spełniają (☕) , to również $x(n) + y(n)$ też jest spełnione przez (☕) .

Każdy x spełniający (☕) jest jednoznacznie wyznaczony przez k pierwszych wyrazów $(x(0), x(1), \dots, x(k-1))$.

Rozważmy ciągi geometryczne:

$$x(n) = q^n$$
$$q^n = a_1q^{n-1} + a_2q^{n-2} + \dots + a_kq^{n-k}$$
$$q^k = a_1q^{k-1} + a_2q^{k-2} + \dots + a_k$$

Czyli możemy stwierdzić, że ciąg $x(n) = q^n$ postaci (☕) gdy q jest pierwiastkiem wielomianu charakterystycznego

$$w(t) = t^k - a_1t^{k-1} - \dots - a_k$$

Całość teraz dzieli się na dwa przypadki:

1. wielomian $w(t)$ ma k różnych pierwiastków $q_1, \dots, q_k$, to każde rozwiązanie (☕) jest kombinacją liniową bazowych rozwiązań, czyli ma postać:

$$x(n) = c_1q_1^n + c_2q_2^n + \dots + c_kq_k^n$$

Bo mamy przestrzeń liniową co najwyżej wymiar k , więc jeśli znajdzie k nieliniowo zależnych wektorów, to wszystko inne można zapisać jako ich kombinację liniową

DOWOD:

Dla dowolnych $x(0), x(1), \dots, x(k-1)$ istnieja stale $c_1, \dots, c_k$ takie, ze warunki sa spelnione:

$$\begin{aligned} c_1 + c_2 + \dots + c_k &= x(0) \\ c_1 q_1 + c_2 q_2 + \dots + c_k q_k &= x(1) \\ &\dots \\ c_k q_1^k + \dots + c_2 q_2^k + \dots c_k q_k^k &= x(k-1) \end{aligned}$$

Wystarczy pokzac, ze ten uklad zawsze ma rozwiazanie, czyli wyliczyc wyznacznik glowny macierzy (patrz lemat(🐸)).

LEMAT: wyznacznik macierzy Vandermonde’a

$$V(q_1, \dots, q_k) = \det \begin{pmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ q_1 & q_2 & \dots & q_k \\ q_1^2 & q_2^2 & \dots & q_k^2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ q_1^{k-1} & q_2^{k-1} & \dots & q_k^{k-1} \end{pmatrix} = \prod_{i < j} (q_j - q_i) \neq 0 \quad (\text{🐸})$$

DOWOD:

$$w(q_1, \dots, q_{k-1}, t) = \det \begin{pmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ q_1 & q_2 & \dots & t \\ q_1^2 & q_2^2 & \dots & t^2 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ q_1^{k-1} & q_2^{k-1} & \dots & t^{k-1} \end{pmatrix}$$

Jesli podstawimy za t ktorakolwiek z poprzednich kolumnt, to dostajemy

$$\begin{aligned} w(q_1) &= 0 \\ w(q_2) &= 0 \\ &\dots \end{aligned}$$

Stad mozemy rozlozyc ten wielomian na czynniki:

$$\begin{aligned} W(t) &= A(t - q_1)(t - q_2) \dots (t - q_{k-1}) \\ W(0) &= Aq_1 \cdot q_2 \cdot \dots \cdot q_{k-1} \cdot (-1)^{k-1} \end{aligned}$$

Z rozwinięcia Laplace’a i jednorodności:

$$W(0) = (-1)^{k-1} q_1 \cdot \dots \cdot q_{k-1} V(q_1, \dots, q_{k-1})$$

czyli wylaczamy sobie pierwszy wiersz i ostatnia kolumne i liczymy wyznacznik.

Indukcja otrzymujemy:

$$V(q_1, \dots, q_k) = V(q_1, \dots, q_{k-1})(q_k - q_1)(q_k - q_2) \dots (q_k - q_{k-1})$$

TO JEST W GOOGLE JAKO WYZNACZNIK VANDERMONDE

PRZYKLADY:

$x(n) = -x(n-1)$ - tu beda liczby urojone:

$$\begin{aligned} q^n + q^{n-2} &= 0 \\ q^2 + 1 &= 0 \\ q &= \pm i \\ x(n) &= c_1 i^n + c_2 (-i)^n \\ x(n) &= -2x(n-1) - x(n-2) \\ q^n &= -2q^{n-1} - q^{n-2} \\ (q+1)^2 &= 0 \implies q = -1 \end{aligned}$$

2. wielomian $w(t)$ ma pierwiastki podwojne

"Zgadujemy" drugi bazowy ciag, ktory rozwiazuje te rekurencje, czyli w przykladzie powyzej mnozymy razy n

$$\begin{aligned} x(n) &= x(-1)^n \\ n(-1)^n &= -2(n-1)(-1)^{n-1} - (n-2)(-1)^{n-2} \\ n &= +2(n-1) - (n-2) \\ x(n) &= c_1(-1)^n + c_2 \cdot n(-1)^n \end{aligned}$$

Przyklad bardziej ogolny:

Zalozmy, ze rekurencja rzędu 6 ma wielomian charakterystyczny postaci

$$(t-2)(t-3)^2(t-5)^3$$

Mamy pojetyczny pierwiastek $t_1 = 2$, pierwiastek podwojny $t_2 = 3$ i pierwiastek potrojny $t_3 = 5$. Musimy napisac baze rozwiazan teje rekurencji:

$$2^n, 3^n, n \cdot 3^n, 5^n, n \cdot 5^n, n^2 \cdot 5^n$$

LEMAT: Jezeli t_0 jest k -krotnym pierwiastkeim wielomianu $w(t)$:

$$w(t_0) = w'(t_0) = w^{(k-1)}(t_0)$$

DOWOD:

Co to znaczy, ze cos jest k -krotnym pierwiastkiem? Wysetpuje k razy czynnnik $(t - t_0)$:

$$\begin{aligned} w(t) &= (t - t_0)^k \cdot w_1(t) \\ w'(t) &= (k - 1)(t - t_0)^{k-1} \cdot w_1(t) + (t - t_0)^k \cdot w_1'(t) \end{aligned}$$

Jezeli wielomian charakterystyczny rekuurencji ma m -krotnypierwiastek q_0 , to ciag postaci

$$\forall j < m \quad x(n) = n^j q_0^n$$

jest rowniez rozwiazaniem tej rekurencji

DOWOD:

Dla $j = 1$ rozwazmy

$$t^n = a_1 t^{n-1} + \dots + a_k t^{n-k} \quad (\text{☕})$$

wiemy, ze q_0 rozwiazuje powyzsze rownanie. Zrozniczukujmy te tozszaosc

$$nt^{n-1} = a_1(n-1)t^{n-2} + \dots + a_k(n-k)t^{n-k-1}$$

przywrocmy t , ktore zniklo przez roznoczkowanie

$$nt^n = a_1(n-1)t^{n-1} + \dots + a_k(n-k)t^{n-k} \quad (\text{🔗})$$

Skoro q_0 bylo rozwiazaniem rownania (☕) , to rozwiazuje rowniez rownanie (🔗) , czyli $n \cdot q_0^n$ tez rozwiazuje rekurencje.

PRZYKLADY:

$$\binom{n}{0} + \binom{n}{2} + \binom{n}{4} + \dots = 2^{n-1}$$

Wieksza zabawa powstaje, gdy zaczynamy liczyc

$$\binom{n}{0} + \binom{n}{3} + \binom{n}{6} + \dots$$

mozna zrupowac to sobie zaczynajac od 0, 1 lub 2 i wtedy kazdy taki ciag to $\frac{1}{3}$ calosci

Myslenie bardziej kombinatoryczne.

Niech

$$\begin{aligned} \binom{n}{0} + \binom{n}{3} + \dots &= a_n \\ \binom{n}{1} + \binom{n}{4} + \dots &= b_n \\ \binom{n}{2} + \binom{n}{5} + \dots &= c_n \end{aligned}$$

Zastanawiamy sie, jak wyrazic a_n w zaleznosci od b_n i c_n . Oznaczmy ostatni element, wtedy wybrac trzyelementowy podzbior bez niego mozemy wybrac tak jak wczesniej (a_{n-1}) . Mozemy wybrac tez element z inna reszta (c_{n-1}) . Piszemy 3 rekurencje i smiga

$$\begin{aligned} a_0 &= 1 \\ b_0 &= 0 \\ c_0 &= 0 \\ a_n &= a_{n-1} + c_{n-1} \\ b_n &= b_{n-1} + a_{n-1} \\ c_n &= c_{n-1} + b_{n-1} \end{aligned}$$

W NASTEPNYM ODCINKU: ciekawsze rekurencje,